

Det nu i saa Henseende i Udkastets § 14 gjorte Forslag er imidlertid ikke lidt afvigende fra det af Magistraten i 1884 opstillede. Naar Indkomstskatprocenten ikke kan blive højere end 3, er der efter Magistratens Formening ingen som helst Grund til for enestaaende Personers Vedkommende at forandre den i Lov 19de Februar 1861 § 11 opstillede Skala, uden for saa vidt dette bliver en Følge af, at der fremtidig skal finde en Stigning Sted for hver 100 Kr. i Stedet for som nu for hver 200 Kr. Man finder saa meget mindre Anledning hertil, som en ikke ringe Del af de nævnte Personer ikke ville komme til at betale Huslejeskat, fordi de ikke have selvstændig Lejlighed (jfr. Udkastets § 9, 4de Punktum). Derimod bør der indrømmes Væmpelser for Familieforsørgere, og i saa Henseende gaar Magistratens Forslag videre end det i 1884 stillede. Efter førstnævnte Forslag skulde enhver Skatteyder med en Indtægt af ikke over 3,200 Kr. have Ret til i Skatteindtægten at fradrage 100 Kr. for hver Person, hvis Forsørgelse paahviler ham. For Indtægter mellem 3,200 Kr. og 4000 Kr. skulde dette Afdrag nedsættes med $\frac{1}{4}$ for hver 200 Kr. Ingen Skatteindtægt skulde dog ved disse Afdrag kunne nedsættes under 50 Kr. Dette foreslaas nu forandret derhen, at Skatteyderne berettiges til at gøre det ommeldte Afdrag ved Beregningen af deres Nettoindtægt uden Hensyn til om det derved bevirkes, at de blive helt skattefri, hvilket vil blive Tilfældet i ikke ringe Omfang. En gift Mand uden Børn bliver saaledes først skattepligtig, naar hans Indtægt er 900 Kr. eller derover; har han tillige 1 Barn bliver han først skattepligtig, naar han har 1000 Kr. eller derover osv. I øvrigt bliver Forslaget snart gunstigere snart ugunstigere end det tidligere, men særlig for Skatteydere med stor Familie bliver det gennemgaaende gunstigere. Hvor stort Tabet for Kommunen ved dette Forslag vil blive, er selvfølgelig umuligt at sige, men at det vil blive betydeligt, kan ikke være tvivlsomt. Noget vil der imidlertid blive raadet Bod herpaa dels ved Bestemmelserne om, at Skatten fremtidig skal stige for hver 100 Kr., Nettoindtægten stiger, i Stedet for som nu for hver 200 Kr., dels ved Bestemmelserne i Udkastets §§ 13 og 16. Hvad den første af disse angaar, skal det bemærkes, at Reglen om, at man ved Beregningen af Nettoindtægten kan fradrage, hvad man har erlagt i Indkomstskat, ikke kendes i fremmede Love og formentlig heller ikke lader sig rationelt forsvare. At den er kommet ind i Loven skyldes vistnok kun, at man har draget en forkert Analogi fra, hvad der efter Forholdets Natur maa gælde med Hensyn til Ejendomsstatier. Kommunalbestyrelsen har da ogsaa tidligere udtalt sig for Reglens Ophævelse, og der er saa meget mere Grund til nu at genoptage Spørgsmaalet, som man ellers vil komme til, at ogsaa Huslejeskatten skal kunne fradrages, hvilket vil kunne føre til mærkelige Resultater. — Ogsaa til Bestemmelsen om, at Indkomstskatten bortfalder ved Udgangen af det Kvartal, i hvilket Skatteyderen dør, er, saa vidt vides, ganske ejendommelig for vor Lovgivning, og den paadrager Kommunen betydelige Tab. Den bør derfor ophæves. Dog har man ment, at det i saa Fald vilde være rettest at give Ugningskommissionen den i Paragrafen nævnte Myndighed til i visse Tilfælde at bevilge, at Skatten nedsættes eller helt bortfalder. Alle Billighedsfordringer ville formentlig derved blive fyldestgjorte.

Endnu skal man her berøre Bestemmelsen i Udkastets § 15. Ogsaa denne gaar ud paa at saa et længe næret Ønsket realiseret, nemlig at undgaa den nu paabudte Offentliggørelse af Skatteansøttelserne, en Fremgangsmaade, der ikke er til nogen Gavn for Kommunen, medens den i forfælske Retninger bereder Skatteyderne store Ulemper. Forsætningen herfor bør dog være, at Følgerne af ikke at bruge Selvangivelse noget stærkes, hvad ikke skønnes at kunne have nogen Betænelighed.

ad III.

For dette Afsnits Vedkommende skal man henlede Opmærksomheden paa Reglen i § 18. Som i Magistratens Skrivelse af 18de September f. A. (jfr. Borgerrepræsentationens Forhandlinger for 1891—92 S. 465—466) fremhævet, har det medført store Ulemper for Kommunen, at der maa hengaa over 3 Maanedre inden der kan foretages Udpantning for resterende Skatter. Forslaget gaar nu ud paa i saa Henseende at stille Kommunen lige med de øvrige Købstæder.

Idet jeg endnu til Slutning skal bemærke, at Borgmester, Statsraad Jacobi ikke har kunnet slutte sig til det foreliggende Lovudkast, skal jeg tillade mig at ubede mig en Meddelelse om, hvorledes den ærede Borgerrepræsentation for sit Vedkommende ønsker at stille sig til Sagen."